

MARIA

middelares en koningin

‘Voor God hoef je niet
perfect te zijn’

De Bijbel lezen:
hoe begin je eraan?

Hemels én geworteld

Jongeren aan het woord

Katholieken en de Bijbel: het is lange tijd een moeizaam huwelijk geweest. Terwijl samen de Schrift lezen een diepgewortelde gewoonte is in protestantse kringen, is de zondagsmis voor veel katholieke gelovigen het enige moment waarop ze een evangelietekst of een fragment uit het Oude Testament te horen krijgen. Wie op eigen houtje de Bijbel gaat lezen, botst al gauw op enkele taaie, moeilijk verteerbare brokken tekst – en legt het boek teleurgesteld opzij.

Hoe lees je de Bijbel zonder meteen af te haken of, erger nog, jezelf te verliezen in een ongefundeerde, letterlijke interpretatie van duizenden jaren oude verhalen? We gingen te rade bij Hans Ausloos, professor aan de theologische faculteit van de UC Louvain. Als Bijbelkenner reikt hij ons enkele leessleutels aan. Wat Roodkapje daarmee te maken heeft, lees je in het artikel op p. 26-27.

Hoe zit het met het geloof van de jongste generaties? In dit nummer laten we Ella, Melek, Lotte, Aurélie, Triompheline, Fee, Sila, Alyssa en Shelsey aan het woord. Ze zitten nog op de schoolbanken, maar staan tegelijk op de drem-

pel van de volwassenheid. Ze zijn opgegroeid in een wereld waarin God, religie en aanverwante begrippen meer en meer naar de privésfeer verdwijnen. Dat levert oprechte getuigenissen op. Zoals dat van Lotte: 'Er wordt veel van ons verwacht. Het idee dat er iets groters is dat over je waakt en dat je er nooit helemaal alleen voor staat, moet een geruststellend gevoel zijn.' Je leest het op p. 7-11.

Oktober is rozenkransmaand. In de rubriek 'We bidden voor en met elkaar' (p. 32-33) gaat pater Ghislain in op het rozenkransgebed, een praktijk die niet aan populariteit heeft ingeboet. Al kun je je vragen stellen bij het moordende tempo waarop sommigen, alleen of in groep, de weesgegroeften aaneenrijgen en het rozenhoedje afhaspelen – alsof ze de trein moeten halen. Montfort, de 'apostel van de rozenkrans', wees al op het belang van meditatie bij het bidden. Hij raadde aan om geregeld pauzes in te lassen en stil te staan bij elk van de mysteries.

We wensen je veel leesplezier!

*Glenn Geeraerts,
redacteur*

Inhoud

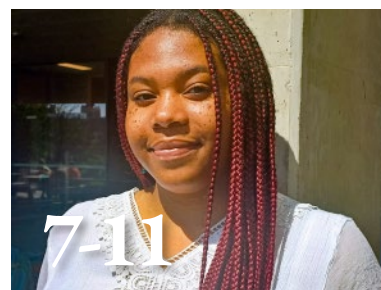
4-5

De radicaliteit van het christelijk geloof (4) *Jos Van den Bergh*

6

Oost west, thuis best
Myriam Vanden Nest

7-11

‘Voor God hoeft je niet perfect te zijn’

12-13

Gebed

15-17

Dimpna en Geel (2)
Janna Lefevere

20-22

Wees gegroet ... in Scherpenheuvel
Luc Van Hilst

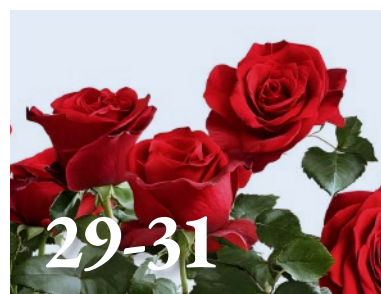
23-25

Welkom bij de bron
Leo Palm

26-27

De Bijbel lezen: hoe begin je eraan? *Hans Ausloos*

29-31

Hemels én geworteld
Ko Schuurmans

32-33

We bidden voor en met elkaar
Ghislain Kasereka

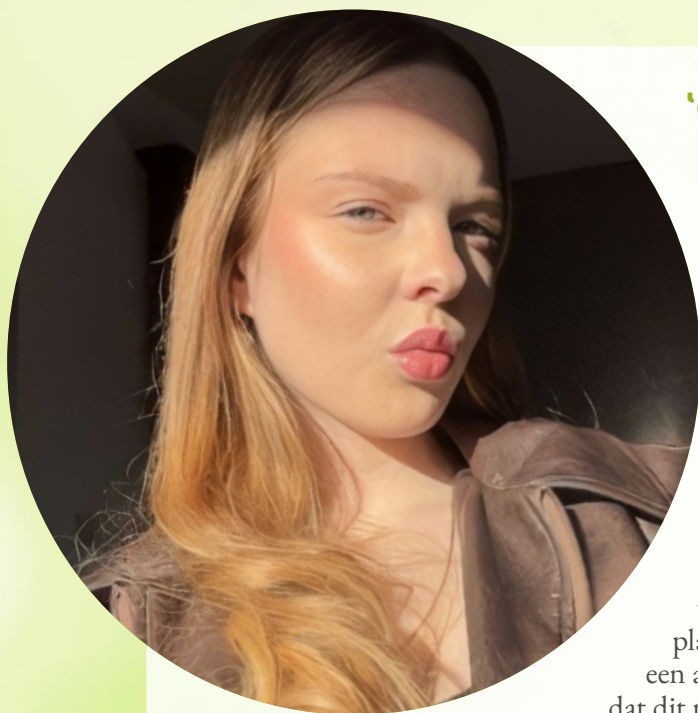
Tombola – Lourdes in België.....34

Puzzelpagina.....35

Montfortaanse vormings- en ontmoetingsdag.....36

‘Voor God hoef je niet perfect te zijn’

Geloven is vandaag niet vanzelfsprekend meer. Jongeren die het geloof met de paplepel binnen hebben gekregen, zijn een zeldzaamheid. Betekent het dat de zestien- of zeventienjarigen van nu dan geen behoefte voelen aan spiritualiteit? Helemaal niet! Hun honger naar zingeving is groter dan ooit, al laten ze zich vaak weinig gelegen aan bestaande (kerkelijke) structuren. Op deze bladzijden laten we enkele tieners aan het woord. Mogen hun getuigenissen ook ons inspireren ...

‘GELOOF ZIT IN KLEINE DINGEN’

Ella, 17 jaar

Voor mij betekent geloven vooral dat ik ergens op kan terugvallen wanneer het moeilijk gaat. Ik denk niet dat geloof altijd alleen gaat over naar de kerk gaan of bidden. Het zit voor mij meer in kleine dingen: hoop houden, proberen goed te zijn voor anderen en weten dat je er niet helemaal alleen voor staat.

Er zijn momenten waarop ik veel nadenk over de toekomst of over dingen die niet lopen zoals ik wil. Dan helpt het mij om even stil te staan en vertrouwen te hebben dat alles uiteindelijk wel op zijn plaats valt. Dat geeft me rust. Ik heb ook niet op alles een antwoord en soms twijfel ik weleens, maar ik denk dat dit normaal is.

EEN KWESTIE VAN VERTROUWEN

Door mijn opvoeding ben ik meer gaan nadenken over geloof. Thuis leerden we om respectvol en dankbaar te zijn, en dat neem ik nog altijd mee. Voor mij hangt geloven daarom ook samen met hoe je met andere mensen omgaat. Iemand helpen, luisteren of gewoon vriendelijk zijn kan soms al veel betekenen.

Ik vind het ook mooi dat geloof mensen hoop kan geven. Iedereen beleeft het anders, en dat maakt het persoonlijk. Voor mij hoeft geloven niet perfect of heel streng te zijn. Het is eerder iets dat me helpt om positief te blijven en om stil te staan bij wat echt belangrijk is.

Geloven betekent voor mij dus vooral vertrouwen hebben, ook wanneer niet alles duidelijk is. Het helpt mij om sterker in het leven te staan en om met meer rust naar dingen te kijken.

'HET HELPT ME MINDER BANG TE ZIJN'

Melek, 16 jaar

Voor mij betekent geloven niet dat je op alles een antwoord hebt of altijd zeker bent. Ik zie geloof eerder als iets persoonlijks en zoekends. Soms weet ik ook niet goed wat ik precies geloof of waarom dingen gebeuren, maar toch voelt het alsof er iets is waar ik op kan vertrouwen.

Vooraf in moeilijke momenten betekent geloof veel voor mij. Wanneer ik stress heb, verdrietig ben of me onzeker voel, probeer ik rust te vinden door te vertrouwen op wat er gebeurt. Dat betekent niet dat alles ineens opgelost is, maar het helpt mij wel om minder bang te zijn. Soms denk ik gewoon: misschien komt alles uiteindelijk wel goed, ook al zie ik dat nu nog niet.

BLIJVEN ZOEKEN

Ik vind het ook fijn dat geloven niet perfect hoeft te zijn. Je hoeft niet altijd sterk te zijn of overal zeker van te zijn. Voor mij gaat geloof ook over blijven zoeken en vragen stellen. Ik denk niet dat je alles meteen moet begrijpen. Soms twijfel ik, en dat vind ik eigenlijk normaal.

Wat ik mooi vind aan geloof, is het gevoel van rust dat het mij kan geven. Gewoon even stil zijn, nadenken of vertrouwen hebben wanneer het moeilijk is. Dat helpt mij om dingen beter te kunnen plaatsen. Geloof zit in kleine dingen: hoop houden, proberen vertrouwen te hebben en rust te vinden wanneer ik het nodig heb. Ook al ben ik nog zoekend, geloof betekent voor mij dat ik niet alles alleen moet dragen.

'IK GELOOF IN GOD EN DE OERKNAL'

Aurélië, 17 jaar

Wat betekent geloven voor mij? Een moeilijke vraag. Geloof is voor mij iets zonder zekerheid. Iets waar je met je volle hart van overtuigd bent, ongeacht of andere mensen het ermee eens zijn of niet. Het is iets waar je op kunt rekenen. Iets wat er altijd zal zijn voor iedereen, wat je afkomst of levensbeschouwing dan ook mag zijn.

ER IS GEEN JUIST OF FOUT

Ik geloof in veel dingen. Ik geloof bijvoorbeeld wel dat er een God bestaat, maar ik geloof ook in wetenschap en de oerknal. Ik geloof dus niet dat God de wereld heeft geschapen, maar aan de andere kant geloof ik wel in de hemel en de hel. Ik weet dat er een heel groot aantal mensen het niet met me eens zijn hierover, en dat is helemaal oké. Want dat is nu juist het ding met geloof: er is geen juist of fout. Als ik zou zeggen dat ik geloof in buitenaardse wezens en feeën op andere planeten, betekent dat ook totaal niet dat dat zo is. Geloof is geen feit. Het is persoonlijk.

Ik geloof bijvoorbeeld ook in de goedheid van de mens. Als een persoon iets fout doet, gaan velen er direct van uit dat het een slecht persoon is. Dat geloof ik niet. Ik geloof dat iedereen fouten maakt. Het gaat om vallen en opstaan. Het gaat om rechtzetten wat je fout doet. Als je weet dat er niemand in je gelooft, dan verlies je uiteindelijk ook het geloof in jezelf.

'NIET BLIND VOLGEN, MAAR JUIST DURVEN NA TE DENKEN'

Triumpheline, 16 jaar

Voor mij hoeft geloof geen vaste naam, label of strenge regels te hebben. Geloof is iets persoonlijks, iets dat diep vanbinnen leeft en groeit op een manier die voor iedereen anders kan zijn. Het is geen weg die door andere mensen voor jou bepaald moet worden, maar een pad dat je zelf ontdekt, stap voor stap, met je eigen vragen, gevoelens en ervaringen. Niemand zou geloof mogen opleggen, want echte verbinding ontstaat uit vrijheid en oprechtheid.

EEN PERSOONLIJKE REIS

Voor mij is geloof iets unieks tussen mij en God. Het gaat om een innerlijke band, om vertrouwen, zoeken, twijfelen, hopen en voelen dat er iets groters bestaat dat me begrijpt. Geloof betekent niet blind volgen, maar juist durven na te denken, lezen, onderzoeken en luisteren naar wat mijn hart mij zegt. Het is een persoonlijke reis waarin ik mezelf beter leer kennen.

Door zelf op zoek te gaan, ontdek ik niet alleen meer over God, maar ook over mijn eigen identiteit. Ik leer wie ik ben, wat ik belangrijk vind en wat echt bij mij past. Geloof helpt mij om eerlijk te zijn tegenover mezelf en mijn gevoelens. Wat voor anderen waar is, hoeft niet automatisch ook mijn waarheid te zijn. Daarom is geloof voor mij vrijheid, groei, zelfontdekking en een oprechte connectie met het hogere.

'BIJ ALLAH KAN IK ALTIJD TERECHT'

Sila, 17 jaar

Voor mij betekent geloven vooral rust en vertrouwen. Als moslim geloof ik in Allah, en dat geeft mij kracht in moeilijke momenten. Mijn geloof is iets dat altijd met me meegaat, ook wanneer ik stress heb, verdrietig of onzeker ben over de toekomst.

Voor sommige mensen is geloof alleen iets van bidden of naar een gebedsplaats gaan, maar voor mij is het veel meer dan dat. Het helpt mij om een beter persoon te zijn, respectvol met anderen om te gaan en dankbaar te blijven voor de dingen die ik heb. Door mijn geloof probeer ik geduldig te zijn en goed na te denken over mijn keuzes.

BIDDEN BRENGT ME RUST

Ik vind het mooi dat ik altijd bij Allah terecht kan, ook wanneer niemand anders begrijpt hoe ik mij voel. Bidden geeft mij een gevoel van rust. Het voelt alsof ik even alles kan loslaten en opnieuw sterker verder kan gaan. Mijn geloof herinnert me eraan dat ik nooit alleen ben.

Geloven betekent voor mij niet dat je perfect moet zijn. Iedereen maakt fouten, maar mijn geloof helpt mij om altijd terug het juiste pad te zoeken. Islam geeft mij rust, hoop en motivatie om een goed mens te zijn. Het is een belangrijk deel van wie ik ben en ik ben dankbaar dat ik mijn geloof heb.

'IK STA ER NOOIT ÉCHT ALLEEN VOOR'

Fee, 17 jaar

Als ik aan mijn klasgenoten vertel dat ik geloof, kijken sommigen me weleens verbaasd aan. In het vijfde middelbaar is geloof niet meteen het populairste gespreksonderwerp in de klas. Toch is het voor mij een heel natuurlijk en belangrijk deel van wie ik ben. Geloven betekent voor mij vooral dat ik er nooit écht alleen voor sta.

Het leven van een zeventienjarige kan best druk en overweldigend zijn. Je moet presteren op school, nadenken over de toekomst, en er is de constante druk van sociale media. Soms word ik daar een beetje moe van. Op zulke momenten is mijn geloof een rustpunt. Het geeft me een gevoel van veiligheid. 's Avonds voor het slapengaan neem ik vaak even de tijd om na te denken. Ik bid dan niet echt, maar ik praat in mijn hoofd gewoon met God over hoe mijn dag was, waar ik mee zit of wat er juist leuk was. Dat lucht op en geeft me een fijn gevoel.

ER ZIJN VOOR ANDEREN

Mijn geloof helpt me ook om een goed persoon te zijn voor de mensen om me heen. Jezus liet zien dat je er moet zijn voor anderen, zonder direct te oordelen. Dat probeer ik ook te doen op de speelplaats: door er te zijn voor een vriendin die een mindere dag heeft, of door gewoon aardig te zijn tegen iedereen.

Geloven is voor mij dus echt geen lijst met strenge regeltjes, maar iets waar ik steun en hoop uithaal. Het herinnert me eraan dat ik oké ben zoals ik ben.

'MIJN KRUISJE HELPT BIJ DE EXAMENS'

Shelsey, 16 jaar

Eigenlijk is geloof een best wel groot deel in mijn leven. Ik ben katholiek opgevoed, hoewel mijn ouders eigenlijk ongelovig zijn. Met de tijd ben ik me meer gaan verdiepen in het geloof. Ook de lessen godsdienst gaven me meer inzicht.

Tot vandaag ben ik nog steeds op weg naar mijn echte betekenis van geloven. Ik bid niet veel, ga niet naar de kerk en lees ook niet vaak in de Bijbel. Toch voel ik de aanwezigheid van God bij mij, wanneer dan ook. In mijn perspectief moet je niet iedere dag bidden of goede daden verrichten om een 'goede gelovige' te zijn. Je maakt fouten, domme keuzes, en dat hoort erbij.

ALLES HEEFT EEN REDEN

God weet exact wat er gaat gebeuren in je leven, dus het beste wat je kunt doen is Hem vertrouwen. Je lot is al bepaald. Ik bedank God (eigenlijk te weinig) meestal voordat ik ga slapen. Ik bedank Hem voor alles wat Hij voor mij gedaan heeft in mijn leven. Soms vraag ik Hem om gunsten, ik ben niet boos als dit dan niet gebeurt, want ik weet dat Hij me op andere manieren blij zal maken. Alles gebeurt met een reden. Dit is dan ook de belangrijkste 'quote' in mijn leven. Sommige goede dingen eindigen om plaats te maken voor nog betere dingen, en daar moet je je aan vasthouden.

Om dan nog te eindigen met een leuk feitje: elk schooljaar, bij elk examen, draag ik het kruisje dat ik bij mijn vormsel gekregen heb. Er is een vogel in gegraveerd en ik voel dat hij mij geluk geeft bij mijn examens. Ondanks dat ik hem ooit één keer vergeten was, was God toch aanwezig en gaf hij me de kracht die ik nodig had.

'IK GELOOF DAT ER IETS GROTERS BESTAAT'

Alyssa, 17 jaar

Voor mij betekent geloven niet automatisch dat je elke dag bidt of elke zondag naar de kerk gaat. Ik bid eigenlijk bijna nooit, maar toch geloof ik dat er iets groters bestaat dan alleen de wereld die wij zien. Ik kan dat moeilijk uitleggen, maar diep vanbinnen voel ik dat er meer is dan toeval alleen.

Mijn geloof zit vooral in de manier waarop ik naar het leven kijk. Ik geloof dat alles gebeurt met een reden en dat moeilijke momenten je soms sterker maken. Wanneer er iets slechts gebeurt, probeer ik te denken dat er later misschien toch iets goeds uit kan komen. Ik geloof ook sterk in goedheid tussen mensen. Voor mij heeft geloven veel te maken met respect hebben voor anderen, mensen helpen en eerlijk proberen te zijn.

NIET HEEL ZICHTBAAR

Soms heb ik twijfels en denk ik minder na over geloof, maar op andere momenten geeft het mij net rust. Bijvoorbeeld wanneer ik naar de natuur kijk, naar muziek luister of gewoon nadenk over het leven. Dan voel ik dat er iets is dat mensen verbindt en hoop geeft.

Voor mij hoeft geloof dus niet heel zichtbaar te zijn. Ik draag het meer van binnen mee. Ook zonder vaak te bidden, betekent geloven voor mij dat ik hoop blijf houden en probeer positief te leven. Het geloof dat er altijd iets goeds kan groeien, zelfs uit moeilijke momenten.

'IK SNAP GOED WAAROM ANDEREN GELOVIG ZIJN'

Lotte, 17 jaar

Als tiener van nu krijg ik niet meteen van thuis uit of van mijn omgeving mee dat ik heel gelovig moet zijn. Zelf ga ik niet naar de kerk en ik ben er in mijn dagelijks leven ook niet heel intensief mee bezig. Maar dat betekent niet dat het me niets doet. Als ik om me heen kijk, snap ik heel goed waarom mensen wél gelovig zijn. Ik zie hoe het anderen een enorme rust en een gevoel van veiligheid kan geven, en dat vind ik eigenlijk heel mooi.

GELOOF ALS ANKER

De wereld om ons heen kan soms best chaotisch en hard zijn. Er wordt veel van ons verwacht op school en online. In die drukte kan ik me goed voorstellen dat het geloof werkt als een anker. Het idee dat er iets groters is dat over je waakt en dat je er nooit helemaal alleen voor staat, moet een heel geruststellend gevoel zijn. Ik denk dat iedereen in het leven zoekt naar een vorm van houvast en veiligheid, en voor veel mensen is geloof die basis.

Opgetekend door de redactie

Wees gegroet... in Scherpenheuvel

EEN STUDIEDAG OVER MARIA

Een jaar geleden, op 4 november 2025, publiceerde de Romeinse curie een nota die bedoeld was om enkele mariale titels te verduidelijken. *Mater Populi fidelis* (vertaald: 'Moeder van het gelovige volk') is een lezenswaardig document. Het biedt een reactie op de 'wildgroei' aan betekenissen die Maria toegemeten krijgt en die in de mariale devotie ingang vinden, maar die haar plaats in Gods heilsplan allerm minst verhelderen.

Inderdaad, de goedbedoelde kwaliteiten die Maria toegemeten worden in de volksdevotie en in de mariologie staan vaak veraf van de eenvoud en de transparantie waarmee de Schrift haar voorstelt.

Ze is moeder van Gods Zoon door haar gehoorzaamheid aan Gods wil en door haar overgave aan zijn Heilige Geest. Ze is een voorbeeld voor iedere gelovige die Gods heilsplan ernstig neemt en die bidt met de woorden die Jezus ons gege-

ven heeft: 'Uw wil geschiede, uw rijk kome.' Ze is gehoorzaam aan de Vader en aan de Heilige Geest, maar ook aan de Zoon, die haar op het kruis schenkt aan de geliefde leerling – en bij uitbreiding aan alle leerlingen van alle tijden – als moeder.

We stellen je op deze bladzijden het programma voor van de Scherpenheuvellezing in december. Voortaan organiseren we beurtelings een lezing in Scherpenheuvel (oneven jaren) en een studiemiddag in Leuven (even jaren). Het thema van de eerste studiemiddag is 'Maria, moeder van God'. Wellicht bestaat er geen mooiere en rijkere titel voor Maria dan deze. De sprekers belichten die titel vanuit diverse hoeken: het ontstaan van de titel, de bedoeling ervan, de uitbeelding van Maria als moeder en wat de Moeder Gods voor gelovigen van vandaag kan betekenen.

Luc Van Hilst, pastoor

SCHERPENHEUVELLEZING OP 3 DECEMBER 2026

Studienamiddag 'Maria, moeder van God'

14 u

Inleidend woord

E.H. Luc Van Hilst

14.15 u

Maria in veelvoud. inspirerende voorstellingen over de moeder van Jezus in de canonieke evangeliën
prof. dr. Geert Van Oyen

14.45 u

Ephese in historisch perspectief

prof. dr. em. Mathijs Lamberigts

15.15 u

Maria, moeder van God – *Theotokos*. De vraag naar menselijk heil in haar kern

prof. dr. Kristof Struys

15.45 u

Van moeder van God tot moedergodin. Een iconografische geschiedenis van Maria als moeder van God

prof. dr. Hans Geybels

16.15 u

Pauze

16.45 u

Geen Kerk zonder Maria. Pastorale perspectieven vanuit de rol van Maria in het leven van de geloofsgemeenschap

dr. Bart Benats

17.15 u

Met Maria onderweg: een persoonlijk getuigenis

dr. Valérie Kabergs

17.45 u

Receptie

PRAKTISCH

De studienamiddag vindt plaats in Huis Bethlehem, Auditorium Wolfspoort, Schapenstraat 34 in Leuven. Inschrijven: <https://theo.kuleuven.be/nl/inschrijving-studienamiddag-maria-moeder-van-god>. Kostprijs: 25 euro (inclusief het boekje met de lezingen). Gratis voor studenten, wel aanmelden. Rekeningnummer: BE60 7340 0666 0370. Gestructureerde vermelding bij betaling: 400/0030/07039

MARIAVRIENDEN

Op 1 augustus mochten we de Mariavrienden uit Rumst verwelkomen. Voor hun 65ste voetbedevaart waren zij ook fier met 65 deelnemers, ondanks de loden hitte die hen vergezelde op hun tocht. Aangemoedigd door muzikanten legden ze de kilometers af en werden ze blij gezegend bij hun aankomst.

BEZOEK UIT AKEN

Op 1 september was het vicariaat voor het godgewijde leven van Aken op bedevaart. Een hele dag onder de inspiratie van Maria zorg dragen voor de leden van de verschillende religieuze instituten van hun bisdom. Moge Onze-Lieve-Vrouw van Scherpenheuvel hen bijstaan en begeleiden bij al die ja-woorden die uitgesproken werden.

HET BEDEVAARTSOORD NODIGT UIT

Zondag 4 oktober om 14 uur: rozenkrans op de rozenkransweg met aansluitend de zegen met het genadebeeld in de basiliek.

Zondag 8 november om 15 uur: plechtig lof in de basiliek, gevolgd door de Kaarskensprocessie. Om 16 uur: gezongen vespers, aansluitend op de processie.

Banneux

Welkom bij de bron

[HTTPS://BANNEUX-ND.BE/NL](https://banneux-nd.be/nl)

VREDE, HET HOOGSTE GOED

Tomaten voor een spotprijsje in je favoriete supermarkt: tot ieders tevredenheid?

‘Van alle goederen in het leven en in de geschiedenis – tot welzijn van de zielen, de gezinnen en de volkeren – is de vrede werkelijk het belangrijkste, het kostbaarste goed’, schreef paus Johannes XXIII. Het kan dan ook geen toeval zijn dat de mensen van het uitverkoren volk elkaar begroeten met ‘Sjalom! Vrede zij met u!’. Met die groet wensen ze elkaar niet minder dan het allerbeste toe. Daarmee zitten ze op dezelfde golflengte als de God van het Verbond.

Vrede: een utopie?

Psalm 85 brengt Gods diepste verlangen mooi tot uitdrukking. In de Nieuwe Bijbelvertaling klinkt

het: ‘Ik wil horen wat God ons zegt. De HEER spreekt woorden van vrede tegen zijn volk, zijn getrouwen.’ Ook Gods eerste woord aan zijn volk luidt: ‘Sjalom.’

Maar wat bedoelt de Bijbel eigenlijk met dat woord? *Sjalom* wijst in het Hebreeuws op harmonie. Een toestand waarin alle mensen een ‘heel’, dus heilzaam en ongeschonden leven kunnen leiden, een leven waarin ieder mens tot zijn recht komt. Bestaat er ergens op de wereld een plek waar deze vrede thuis is? Of gaat het om een utopie, een verre droom?

»

Antropologische studies wijzen op het bestaan van kleine, geïsoleerde gemeenschappen in het Amazonegebied. Ze zijn afgezonderd van de rest van de wereld en daardoor zelfvoorzienend. Deze volkstammen lijken tevreden en in vrede te leven. Maar er dreigt gevaar: hun vredige bestaan komt onder zware druk door de oprukkende 'beschaving'. Massale ontbossing vernietigt hun leefgebieden en legt een zware hypotheek op hun harmonieuze, heilzame wereld.

Tevredenheid ten koste van de ander

De woorden 'tevredenheid' en 'vrede' horen samen. Vrede is alleen maar mogelijk wanneer iedereen tevreden is. Zo bekeken, hebben we nog heel wat werk voor de boeg! Ontevredenheid lijkt immers vaker voor te komen dan tevredenheid. Als iemand zegt: 'Hier kan ik geen vrede mee nemen', dan wil hij ons aansporen om beter te doen, om vooruit te gaan. Omdat hij niet tevreden was met een grot als woning, bouwde de mens zijn eerste huis. Omdat hij bang was te verhongeren, begon hij het land te bewerken en wintervoorraden aan te leggen. Omdat het zware fysieke hem uitputte, ging hij een beroep doen op lastdieren en machines.

Ontevredenheid is en blijft een krachtige drijfveer voor inventiviteit en vooruitgang. Als dit laatste echt iedereen ten goede zou komen, dan zouden algemene tevredenheid en vrede voor het grijpen liggen ... Maar tevredenheid voor de een komt helaas vaak tot stand ten koste van de ander. Toen de koning van Babel zijn fameuze toren wilde bouwen, had hij nood aan werkvolk. Dus trok hij ten oorlog, en de krijgsgevangenen mochten voor hem zwoegen. Voor het WK in voetbal in Qatar, vier jaar geleden, moesten nieuwe stadions worden gebouwd. Daarvoor werden slecht betaalde migranten uit arme landen ingezet. En illegale vluchtelingen worden uitgebuit zodat wij – tot onze tevredenheid – tomaten tegen dumpingprijzen vinden in de supermarkt.

Recht en vrede kussen elkaar

Psalm 85 bezingt Gods grote vredesproject. De psalmist spreekt klare taal: geen vrede zonder gerechtigheid. 'Recht en vrede begroeten elkaar met

een kus', klinkt het poëtisch. Ze omhelzen elkaar. Ze zijn onafscheidelijk, de een kan niet zonder de ander. Het enige wat de God van vrede zou kunnen beletten om tot ons te komen, is onrecht, dat als een hinderpaal opduikt. Maar psalm 85 vervolgt: 'Het recht gaat voor God uit en baant voor Hem de weg.'

Onrecht en ongerechtigheid brengen dus onvermijdelijk onvrede met zich mee. In zijn brief werpt de apostel Jakobus zijn toehoorders deze vraag voor de voeten: 'Waar komt al die strijd, waar komen al die conflicten bij u toch uit voort? Is het niet uit de hartstochten die strijd leveren bij al uw doen en laten? U verlangt naar iets, maar krijgt het niet. U bent jaloers en moordlustig, maar bereikt uw doel niet. U bekvecht en twist met elkaar. U krijgt niets omdat u niet bidt. En als u bidt ontvangt u niets, omdat u verkeerd bidt: u wilt alleen uw eigen hartstochten bevredigen' (Jak 4, 1-3).

Een man denkt dat de aardbol van hem is. Voor dit soort ongebreideld verlangen waarschuwde de apostel Petrus al

Banneux

Welkom bij de bron

[HTTPS://BANNEUX-ND.BE/NL](https://banneux-nd.be/nl)

Het sleutelbegrip voor de apostel is het werkwoord 'verlangen.' Het gaat om de ongebreidelde begeerte, die onze mensheid uit balans brengt: hebzucht, machtswellust en de drang naar aanzien leiden ertoe dat mensen én de schepping worden uitgebuit. In de woorden van vredesstrijder Mahatma Gandhi: 'De wereld heeft genoeg voor ieders behoeften, maar niet voor ieders hebzucht.'

We moeten de ontspoorde moraal van hebzucht achter ons laten en kiezen voor een weg van tevredenheid. Zoals de wijze Gandhi het uitdrukt: 'Eenvoudig leven, zodat anderen eenvoudigweg kunnen leven.'

Een nieuwe aarde: niet voor meteen?

Eens komt de dag dat geen volk meer het zwaard zal trekken tegen een ander volk, zegt de profeet Jesaja. 'Geen mens zal nog de wapens leren hanteren' (Jes 2, 2-4). Ook Petrus vertrouwt erop dat God zijn belofte nakomt. Hij kijkt samen met ons uit naar 'een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (2 Pe 3, 13). Het valt te vrezen dat die nieuwe wereld niet voor meteen is.

En toch. De nieuwe wereld waarover de apostel Petrus schrijft, kan nu al op symbolische wijze zichtbaar worden. De eerste christelijke gemeenschap in Jeruzalem leek alvast goed op weg: 'Allen die tot geloof gekomen waren, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk. Ze verkochten hun eigendommen en bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde. Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk' (Hnd 2, 44-47).

Eilanden van vrede

Een organisatie die eveneens aan een nieuwe wereld bouwt – en dat al tientallen jaren – is Rikolto, bij ons wellicht beter bekend onder haar oude naam Vredeseilanden. Het project werd uit de grond gestampt door de Belgische Nobelprijswinnaar Dominique Pire. Bedoeling is lokale gemeenschappen in het Zuiden in staat te stellen hun lot

Pater Dominique Pire, stichter van Vredeseilanden

in eigen handen te nemen. Boeren en ambachtsslui worden uitgerust met de nodige vaardigheden om op eigen benen te kunnen staan. Ze zijn niet langer afhankelijk van (buitenlandse) hulp, maar kunnen zelfstandig en in waardigheid leven. Hun gemeenschap wordt een 'vredeseiland'.

'Geef iemand een vis en je geeft hem eten voor een dag. Leer hem vissen en je geeft hem eten voor zijn hele leven.' Dat was het levensmotto van pater Pire. Het idee erachter: iemand moet ergens de eerste stap durven te zetten. De Nobelprijswinnaar hoopte uit de grond van zijn hart dat elk vredeseiland de naburige dorpen zou aansporen om tevreden en in vrede te leven.

Leo Palm, rector

We bidden voo

OKTOBER, ROZENKRANSMAAND

Oktober 1571. Turkse oorlogsschepen, aangevoerd door de Ottomaanse sultan, bedreigen het Westen. Aan katholieke kant groeit paniek. De christenen in Europa zijn bang dat de islam hen zal verzwelgen. Instinctief gaan veel katholieken op de knieën en diepen hun rozenkrans op. Het langdurige en volhardende smeekgebed van hen die angst en onrust doormaken stijgt op tot bij Onze-Lieve-Vrouw. In Rome voegt paus Pius V, zijn rozenkrans in de handen, zich bij dit collectieve gebed. Tijdens de Slag bij Lepanto, op 7 oktober, lijden de Turken een zware nederlaag. De paus, meer contemplatief dan strateeg, schrijft de overwinning van de katholieke geallieerden toe aan de kracht van het gebed. Om de herinnering eraan levendig te houden, bepaalt hij dat de Kerk voortaan op deze dag Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans zal vieren.

HOE BID JE DE ROZENKRANS?

Men zegt weleens dat je je twee handen nodig hebt om de rozenkrans goed te kunnen bidden. In de ene hand het Evangelie, om de voornaamste mysteries – gebeurtenissen in Jezus' leven – te overwegen en te beschouwen. In de andere hand ons 'dagboek' – daarmee wordt bedoeld: de gebeurtenissen in ons eigen leven, dat van ons gezin en onze familie. Ook wat ons land, de Kerk of de wereld moet doorstaan. Al die gebeurtenissen leggen we in smeek- of dankgebeden neer bij Maria, die alles doorgeeft aan Jezus.

Ieder bidt de rozenkrans op zijn of haar eigen manier: langzaam, niet op een drafje, met nadruk op het overwegen van de mysteries of op de inhoud van het weesgegroet ... Zoals elk gebed moet ook de rozenkrans worden gebeden met een sterk, bewust besef van de aanwezigheid van God en Maria. De heilige Montfort, onze geestelijke leidsman op dit gebied, raadt ons aan om geregeld pauzes in te lassen tijdens het bidden, zelfs tijdens het onzevader en het weesgegroet. Om de intensiteit van ons gebed te ondersteunen, zo zegt hij, is het goed 'om altijd enkele genaden te vra-

BID JE MEE?

Onze gemeenschappelijke gebedsnoveen begint op vrijdag 23 oktober en eindigt op zaterdag 31 oktober (vooravond van het hoogfeest van Allerheiligen). Je deelt zoals steeds in de eucharistieviering die dagelijks wordt opgedragen voor alle abonnees en voor onze overledenen. In gebed verbonden +

gen'. Aan intenties om door Maria's handen aan de Heer voor te leggen ontbreekt het ons meestal niet! Maar vergeten we ook niet ons te verenigen met onze Vader in de hemel en Hem te vragen dat de mensen van onze tijd dichter bij Hem zouden komen.

DE ROZENKRANS VOLGENS MONTFORT

Voor Montfort, de 'apostel van de rozenkrans', is het rozenkransgebed een voortdurende beschouwing van het mysterie van Christus. We

r en met elkaar

mediteren over de verschillende aspecten van zijn leven hier op aarde en van de genade die Hem ten deel is gevallen als Zoon van God. In die zin is het gebed dat thuishoort in de rijke christelijke traditie. Montfort noemt het een heel krachtig gebed, en dat komt volgens hem net doordat het sterk geworteld is in de traditie, die verwijst naar de Bijbel.

In zijn boekje *Het Mariageheim* schrijft Montfort dat alles neerkomt op de vraag: 'Hoe vind je een simpel middel om van God de nodige genade te

krijgen om heilig te worden? En dat wil ik je juist aanreiken. Ik beweer namelijk dat je, om Gods genade te vinden, Maria moet vinden' (nr. 120). Als je de rozenkrans bidt, speelt de film van Jezus' leven zich voor je af – alle gebeurtenissen die samen het paasmysterie vormen, trekken voorbij. Bij het bidden overschouw je elke scène. Je wilt erin binnentreden; het verlangen groeit ernaar te leven. Kortom, al biddend groei je in de kennis en de liefde van Jezus Christus, de Zoon van de maagd Maria.

Laten we altijd voor elkaar bidden.

pater Ghislain Kasereka, montfortaan

INTENTIES

Voor een gunstige beslissing over mijn pensioen – Voor moed om oude wegen los te laten en een nieuwe spirituele weg te gaan – Voor vrede in een moeilijke familiale situatie – Dat ik de geplande bouwwerken thuis positief aankan – Voor herstel en genezing – Voor onze parochiegemeenschappen, dat ze ondanks hun fragiliteit de moed vinden om door te gaan en nieuwe wegen te verkennen – Voor roeping – Voor mijn nichtje, opdat ze gedoopt zou worden – Voor mijn ouders – Voor een goede vriend in een uitzichtloze situatie – Voor mijn relatie – Voor B., die meerdere operaties moet ondergaan – Voor goed herstel na een medische ingreep – Voor een jong koppel.

Uit dank: Mélin.

Aarzel niet om ons je gebedsintenties te bezorgen: middelares@mariaalcentrum.be of telefonisch, 016 30 82 12. Langs deze weg kun je ook missen aanvragen.

VOOR ONZE OVERLEDENEN

Oudenaarde: mevr. Denise Nachtergaele – Retie: dhr. Maurice Bierten – Tessenderlo: mevr. Maria Algoet.

Lijst afgesloten: 4 september.

Puzzelbladzijde

OPGAVE NR. 305

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

HORIZONTAAL

- O.L.V. is dit voor ons – 2. Mevrouw – 3. Niet parkeren – Internationale associatie van luchtvaartmaatschappijen (Fr.) – Voorvoegsel om het tegendeel aan te duiden – 4. Akeligs – Plotseling opkomende ster – 5. Ervaren (afk.) – Onthutst – 6. Belastingdienst voor in- en uitvoer – Woorddeel van Griekse oorsprong dat berg betekent – 7. Deel van een vaartuig – Echopeiling – 8. Onbepaald voornaamwoord – Benauwdheid – Chinese afstandsmaat – 9. Uitgelezen – 10. Tuimelraam.

VERTICAAL

- Liefdesdrank – 2. Woord van eer – 3. Afstandsmaat – (op wisselbrieven) dadelijk op vertoon te betalen – Tin – 4. Bijwoord voor plaats – Pal – 5. Uitvinder van de fonograaf – Engels bier – 6. Lang, dun stuk hout – Veter – 7. Minnaar – Van de orde der kruis-heren – 8. Muzieknoot – Kleurloos uit zuurstof verdicht gas – Blijkens de akten – 9. Alom – 10. Herstellingsoord.

OPLOSSING NR. 304 SEPTEMBER 2026

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	K	E	R	K	P	I	L	A	A	R
2	O		L	E	A	D	E	R		I
3	P	I		E	T	E	R		I	E
4	E	D	E	L	E		E	L	S	T
5	R	E	E		E	E	N	A	R	M
6	D	E	G	E	N	E		C	A	O
7	R	E	A	L		S	C	H	E	E
8	A	L		D	A	T	O		L	R
9	A		G	E	R	E	M	D		A
10	D	I	E	R	E	N	A	R	T	S

93ste jaargang – oktober 2026

Maria, middelares en koningin is een uitgave van de vzw Mariale Werken
Diestsevest 55, 3000 Leuven
016 30 82 12

middelares@mariaalcentrum.be

www.mariaalcentrum.be

btw BE 0416.682.009

We zijn open op werkdagen van 9 tot 12 u.

Din. en don. ook van 12.30 tot 14.30 u.

Verantwoordelijke uitgever:

pater Jos Van den Bergh, directeur

ZIN IN EEN ABONNEMENT?

Maria, middelares en koningin verschijnt tien keer per jaar. De nieuwe jaargang begint in april. Een jaarabonnement kost 35 euro (in België). Tarieven voor het buitenland: 105 euro (EU-lidstaten) of 135 euro (buiten de EU).

Voor een steunabonnement betaal je 70 euro.

Schrijf het bedrag over op rekening-

nummer BE12 0000 4099 1792

(BIC: GEBABEBB) van

Middelares en koningin,

Diestsevest 55, 3000 Leuven.

Werken mee aan dit nummer:

Hans Ausloos, Karel Evenepoel (taalcorrectie), Frans Fabry, Glenn Geeraerts (eindredactie), Ghislain Kasereka, Janna Lefevere, Leo Palm, Hilda Poleunus, Ko Schuurmans, Jos Van den Bergh, Myriam Vanden Nest, Luc Van Hilst

Foto's in dit nummer: Famveldman/AdobeStock (coverbeeld), Pixel-Shot/AdobeStock (p. 5), Xenia/AdobeStock (p. 6), Mariaal Centrum (portretjes p. 7-11, 34b), S.H. Exclusiv/AdobeStock (achtergrond p. 7-11), JiriViehmann/AdobeStock (p. 12-13), SubbotinaAnna/AdobeStock (p. 14), Janna Lefevere (p. 15), Kristof Donné (p. 16, 17), Masterjew/AdobeStock (p. 18-19), Archief Scherpenheuvel (p. 20, 22), Unai/AdobeStock (p. 23), Stokkete/AdobeStock (p. 24), Wikimedia Commons/publiek domein (p. 25, 30), Wesley25/Peopleimages/AdobeStock (p. 27), Oatawa/AdobeStock (p. 28), Daniel/AdobeStock (p. 29), Photographee.eu/AdobeStock (p. 32-33), Shutterstock/Alphaspirit (p. 34a), Hilda Poleunus (p. 34c-d), Nepo James (p. 36)

Dit drukwerk werd 100% klimaatneutraal gerealiseerd door drukkerij Van der Poorten

